

Campanades per la llengua

Demà a la tarda, 170 campanars catalans repicaran en record de Jacint Verdaguer

Redacció
BARCELONA

Aquest diumenge, pels volts de les 7 de la tarda, els campanars de tres catedrals i de gairebé 170 esglésies, monestirs i ajuntaments d'arreu del país brandaran simultàniament durant tres minuts per homenatjar mossèn Cinto Verdaguer amb motiu del 110è aniversari de la mort del conegut com a *poeta nacional de*

Catalunya. La iniciativa cívica Dia de la Memòria –promoguda per una comissió ciutadana d'Osona, el Ripollès, la Garrotxa i la Cerdanya, i amb el suport d'Òmnium Cultural– es vol consolidar com un homenatge anual als defensors de la llengua mitjançant el símbol dels campanars. La intenció és que la diada es dediï a altres autors de la literatura catalana, mantenint la data del 10 de juny. La iniciativa la seguiran les catedrals de Tarragona, Vic i Sant Feliu de Llobregat. La llista completa és a <http://ves.cat/bdOY>. ■

Sala Po
10.0
17

Últims dies!
Fins al 17 de juny

TNC
Teatre Nacional de Catalunya

Direcció
Xicu Masó

A partir de l'obra de **JESUS MONCADA**
MEQUINENSA
Dramaturgia
Marc Rosich

Preus 10-24 €

CCTeatralada Catalunya/Cooc

LA VANGUARDIA

85469710558576

ACTIVITATS EDUCATIVES D'ESTIU PER A ESPLAIS I CASALS

INSCRIPCIONS OBERTES!

Inscripcions: 972 20 98 36
Horari d'atenció:
de dilluns a divendres,
de 9 a 20 h

Carrer dels Ciutadans, 19
www.CaixaForum.com/agenda

CaixaForum
Obra Social "la Caixa"

EL PUNT AVUI

El Club del Subscriptor
d'El Punt Avui. Tel. 902 22 10 10
(feiners: matí de 8 a 2 i tarda de 4 a 6)

Club del Subscriptor

Últims dies

CATALUNYA 1400
El Gòtic Internacional

EXPOSICIÓ fins 15 juliol 2012

MNAC
Museu Nacional d'Art de Catalunya
Parc de Montjuïc
Barcelona
www.mnac.cat

Opinió

Josep Miquel, Teresa i Matilde Bausset

L'activista valencià i defensor de la llengua, Josep Lluís Bausset, va morir als 101 anys diumenge passat ■ ARXIU

La dignitat de Bausset

“**H**a de ser possible viure amb dignitat. Han de ser possibles vents de llibertat”.

Aquests versos del *Mural del País Valencià*, del poeta Vicent Andrés Estellés, defineixen molt bé el treball del nostre pare al llarg de la seva vida.

Amable i discret, tenaç i obstinat en la lluita per la llengua, patriota amb un fort sentiment de país, el nostre pare va ser un home dialogant, gens dogmàtic, obert i respectuós amb els qui no pensaven com ell, però ferm en la defensa de les seves idees.

Licenciat en farmàcia i en química i practicant de medicina i cirurgia, durant la República espanyola milità en el Centre d'Actuació Valencianista, en l'Agrupació Valencianista Republicana i en l'Associació Protectora de l'Ensenyança Valenciana. El 1932 i com a representant de l'Agrupació Valencianista Escolar, s'adherí a la signatura de les Normes de Castelló.

Tinent farmacèutic de l'exèrcit republicà, primer va ser destinat a Barcelona i després al front de Llevant. L'any 1939 fou processat per la Comissió Depuradora de Cooperadores de la Rebelión i empresonat.

A València, a la pensió on vivia –que ell mateix, amb ironia anomenava Clorofil·la, perquè als àpats no veien mai la carn!– conegué Joan Fuster, que estudiava dret. Va ser l'escriptor de Sueca, gran amic del pare, que per referir-se al seu treball discret i senzill, però eficaç, escrigué: “Bausset és un personatge subterrani dels més admirables del País Valencià.”

Quan va ser professor a l'institut

de Tortosa, el nostre pare va participar en la campanya contra Galinsoga, escampant els fulls de boicot a *La Vanguardia* i també copiant a màquina (i repartint-la) l'acta del consell de guerra contra Jordi Pujol.

Als anys cinquanta va fer unes xerrades en valencià (sobre agricultura) en una emissora comarcal. Aquest

“Tenaç i obstinat en la lluita per la llengua, patriota amb un fort sentiment de país”

programa va durar fins que el governador civil de València va enviar una carta amb aquest text: “*Enterado que en esa emisora se emite un programa en valenciano, no podemos consentir, después de tres años de guerra civil, ciertas resurrecciones que puedan poner en peligro la unidad de la patria*”. El pare, per dignitat, va deixar l'emissora i no hi tornà més.

Home de paraula, fets i conviccions, el pare va participar en la creació de l'Assemblea Democràtica de la Ribera i en la fundació d'Acció Cultural del País Valencià i el PSPV de Vicent Ventura. Home de principis i d'acció, no es va deixar trepitjar mai. Quan als anys cinquanta, un guàrdia civil de l'Espanya profunda li preguntà com era que un home amb tres

carreres parlés en valencià, “*como los patanes*”, el pare li respongué: “*Oiga, y los patanes de su pueblo, ¿cómo hablan?*”. L'home aquell s'adonà que havia fet el ridícul i només pogué respondre: “*Coño, pues es verdad!*”

El seu testimoni ens ajudarà a ser fidels al país, i a treballar per la seva vertebració. El seu compromís a fer sempre el bé, guiarà les nostres vides. I és per això, per dignitat a la memòria del nostre pare, que hem retornat els telegrams, en castellà, enviats pel president Alberto Fabra i el conseller Serafín Castellano. Per dignitat i per coherència! Com feia el nostre pare, quan retornava als bancs els calendaris que rebia, pel fet d'estar escrits únicament en espanyol.

Ferm en les seves conviccions, i amb un sentit de l'humor finíssim, un dia un home li digué que tenia ganes de veure morts tots els catalanistes. El pare li respongué que ell era catalanista. I aquell energumen li contestà: “Tinc ganes que es morin tots els catalanistes i vostè també!” El pare, sense alterar-se, li digué: “Mira, això és qüestió de temps; com que sóc més gran que tu, si tens paciència (i no et mors tu abans que jo!) ja em veuràs mort.” I, deixant-lo plantat, continuà caminant!

Exemple d'honestat i de virtuts cíviques, i patriota exemplar, el pare ens serà un referent d'honestat, de rectitud i d'integritat. I el seu record, de segur, ens empenyerà a continuar la seva tasca.

Josep Miquel, Teresa i Matilde Bausset són fills de Josep Maria Bausset